

NIEUWSTINDINGEN.

DUI TSCHLAND.
FRANKFORT den 19 januarij. Volgens het dagblad *P. Abelle's* heeft de stad Livadie zich, den 17 november, bij capitulatie, aan den generaal Ypsilanti overgegeven. De Grieken hebben de plaats bezet, welke noodig zijn om te beletten, dat de Turksche troepen Euboea, in Beotie, zouden passeren, en om het beleg van Salona te onderbreken. Achmet-Vele heeft de primaten der stad doen opsluiten.

PARIS den 25 januarij. De graaf de la Ferronnays, minister van buitenlandsche zaken, wien, tot hetstel zijner gezondheid, den 23 van drie maanden is toegestaan, is gisteren naar Nice vertrokken.

De *Gazette de France* meldt, dat, zoodra de heer de Chateaubriand, thans ambassadeur te Rome, de tijding der ziekte van den heer de la Ferronnays heeft vernomen, hij dadelijk had bevolen, aanstafte tot zijn vertrek te maken, doch hierna bij den volgenden dag tegenbevel had gegeven. Men twijfelde, intusschen geenszins te Rome, of hij zou spoedig naar Paris vertrekken.

Nog berigt dit dagblad, dat II. donderdag de telegraaf van het ministerie van marine tusschen Lyon en Toulon in groote werking is geweest.

Den 14 zijn de eerste schepen van Morea met zieken, benevens de eerste divisie, ten reede van Toulon aangekomen.

Volgens een brief uit Bordeaux wordt aldaar veel graan voor rekening van Engelsche kooplieden opgekocht, hetwelk den prijs der granen aldaar merklijk heeft doen stijgen.

De baton de Cotta, de eerste boekhandelaar uit Duitschland, heeft eenigen tijd te Berlijn verhoofd, en is aan de tafel des konings toegelaten. Men verzekert, dat hij alhier een huls van boekhandel gaat vestigen zoo als hij te Stuttgart en Munchen heeft. De heer de Cotta is uitgever van een tiental tijdschriften, behalve van de beroemde staatkundige courant van Augsburg, die door hem is opgericht. De helft der Duitsehe schrijvers werkt voor hem, en Göthe heeft geen anderen uitgever. Men wil dat Cotta eenig verschrift met het gouvernement van Württemberg heeft gehad, en voornemens is zijne drukkerij en magazijnen naar Beijeren te verplaatsen, waar men hem een uitzigt op de waardigheid van pair des rijks heeft gegeven. Het is niet te verwonderen, dat de mindere souvereinen van Duitschland zich zulk een rijk handelaar bewisten, daar zijne buitengewone werkzaamheid en ijver belangrijke kapitalen in omloop brengt, en een groot aantal families brood verschaft.

In het graafschap Green, provincie Kentucky, in Noord-Amerika, heeft over eenigen tijd een zeer noodlottig voorval plaats gehad; ziele hier een kort verhaal daarvan:

Er bestaat in dat gedeelte der Amerikaansche Staten eene lange reet van ontzettende onderaardsche gangen, welke gemeenschap met elkander hebben, en zich aan den eenen kant in het Blaauwe-gebergte, en aan den anderen kant tegen de steile oevers van den Ohio-stroom verliezen. Dewijl in deze gangen eene menigte beenderen gevonden worden van den reusachtigen mammoth, welken men meent voor den zondvloed te hebben bestaan, zoo is aan dezelve den naam van *Mammouth-grot* gegeven; weinige reizigers hebben de stoutheid die in hunne geheele pijngestrektheid te doorloopen; twee Amerikanen, de heeren Dunn en Wickford, hebben zulks echter over eenigen tijd gewaagd, voorzien van fakels en levensmiddelen voor twee à drie dagen. Het grootste gevaar bestaat in het van tijd tot tijd ontmoeten van nauwe en diepe putsgewijze afgronden, op wier bodem zoute bronnen ontstaan. De twee reizigers hadden de onvoorzigtigheid gehad maar een fakkel te gelijk te ontsteken; die door den heer Dunn gedragen werd, terwijl de heer Wickford den korf met voorraad droeg; van tijd tot tijd waren zij genoodzaakt op handen en voeten te kruipen, om over de gevaarlijkste plaatsen te komen: dan, op het oogenblik dat zij een afgrond naderen, ontvalt den heer Dunn de fakkel; de heer Wickford, voorzien van een phosforus-doois en andere lichtverschaffende hulp-middelen, trachtte dit verlies te herstellen, maar deed een misstap en stortte in een der zoutputten; nauwelijks had hij den tijd om uit te roepen: *o God, ontferm u onzer!* of de heer Dunn hoorde hem in den afgrond nederploffen; deze uitroep werd door een akeligen gil en voorts door eene doodlijk stelte gevolgd; te vergeefs roept de heer Dunn luidkeels tot zijnen medgezel, hij bekomt geen antwoord, zelfs de echo blijft stom en wanhopend staat hij nu alleen. . . . Welke waarschijnlijkheid was er ook inderdaad voor hem, dat hij ooit zijnen weg zou hervinden; hij vat echter moed en sleept zich voort, zich aan zijn lot toevertrouwende. Door vermoeidheid uitgeput, was hij nogtans welhaast verplicht zijne poging te staken, terwijl hij in bittere tranen den haastigen doch daardoor min verschrikkelijken dood van zijnen medgezel bejngde. Na eenige uren in moede loosheid geslimerd te hebben, vatte hij aldermaal moed tot het wagen eener laatste poging; doch eindelijk was hij op het punt om alle hoop op redding geheel te laten varen en zich, tot verkorting van zijn lijden, in eenen afgrond te storten, toen hij van verre eenige schemering van licht bespeurde, welke waarschijnlijk die van het daglicht was. Hij treedt voorzigtig voort, en bereikt wezenlijk eene opening, boven welke hem den starrenhemel en de eerste schemering van den dageraad redding en uitkomst verkondigen.

Verlangende zijnen ongelukkigen vriend voor het minst den laatsten pligt te bewijzen, vervoegde de heer Dunn zich tot het plaatselijke bestuur; men doorzocht op nieuw de gewelven, doch met genoegzaam fakkellicht, en vond den rampzaligen reiziger ook wezenlijk, maar bijna geheel vermorzeld, weder.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL den 22 januarij. Gisteren heeft de Tweede Kamer der Staten-Generaal hare zittingen wederom begonnen.

Er zijn ingekomen twee boodschappen des Koning, bij de eerste van welke worden ingezonden twee nieuwe ontwerpen van wet wegens de regterlijke verdeling van de provincien Luik en Henegouwen, in plaats van de vroegere niet aangenomene; bij de tweede boodschap geeft Z. M. te kennen, dat de concept-wet op de invoering der nieuwe wethoeken, den 23 oktober II. aan de Kamer ingezonden, bij eenige der sectien zwa-righeden heeft ontmoet, zoodat Z. M., hierop acht slaande, voorstelt,

het op den 3 januarij 1830 in werking brengen der reeds aangenomene wethoeken, alsmede die op de regterlijke organisatie, zonder de aantel-ting van te wachten van het wethoek van strafvordering, en in de verbon-dering dat het wethoek van criminele rechtspleging sedert zal aan-gerikt zijn. Indien het tijdstip der aanneming van het laatstgenoemde de wet op diezelfde den 1 januarij kon worden ingevoerd, geeft de Kamer verzekering, dat de invoering der aangenomene wethoeken, en die op de regterlijke organisatie en op het regterlijk bestuur, zal plaats hebben binnen de 8 maanden welke op de aanneming van het wethoek van criminele rechtspleging zullen volgen. Is besloten deze boodschappen en concept-wetten te doen drukken, aan de leden rond te deelen en naar de sectien van oktober te verzenden.

De onderscheidene boodschappen geeft de Eerste Kamer kennis, dat zij heeft goedgekeurd de ontwerpen van wet op de verdeling der grond-bezittingen tusschen de provincien, op de veranderingen in het tarief der regten van in- en uitvoer, op het tweede gedeelte van het bud-get, van uitgaven voor 1829, op dat van bestrijding dezer uitgaven, op de aflossing van de publieke schuld, en op de leening van 25 miljoen voor de Oost-Indische bezittingen.

De president geeft kennis een groot aantal verzoekschriften te heb-ben ontvangen, waarvan hij kostelijk den inhoud opgeeft, en welke af-ten naar de commissie worden verzonden.

Eenige boekwerken, waarvan aan de Kamer hulde is gedaan, worden ter bibliotheek gedeponneerd.

Hijna doet de commissie der petitien rapport op eenige verzoek-schriften; als door den heer *Schooneveld*, op een van een inwoner van Doornik en zijne echtgenoot, zich beklagende over vertraging, welke zij, van de zijde des bestuurs en der regtbanken, in eene zaak onderfin-den. De commissie, oordeelende dat de zaken niet zeer duidelijk wor-den uiteengezet, en dat de Kamer zich niet kon inlaten om de vertra-ging in de bureaux te verbeteren, stelt ten dezer voor tot de orde over te gaan. Aangenomen. — Door denzelfden, op een van onderscheidene brouwers te Rotterdam en andere steden, zich beklagende over het voor-stel tot verhooging van den impost op het bier, een drank van de eerste behoefte, waarop zij integendeel eene vermindering hadden verwacht. Op het gevoelen der commissie, dat deze petitie bij de deliberatie over het tienjarig budget van belang kon zijn, wordt dezelve ter griffie ge-deponneerd; ook zal het rapport worden gedrukt. — Door den heer *Tren-tseaux*, op een van zontzieders te Doornik, tegen de belasting op het zout; waarop hetzelfde besluit is genomen. — Door den heer *van Rhee-nen*, op eenige petitien, de regterlijke verdeling betreffende; besluit als het vorige. — Door den heer *de Brouckere*, op een van 24 inwo-ners der gemeente van Roulers, in West-Vlaanderen, op de afschaffing der wet van 20 april 1815, ter wering van, zoo door middel der druk-pers als anderszins, te plegen misdaden en overtredingen in zake van op-roerigheid. Uit aanmerking dat de Kamer zich staat bezig te houden met eene nieuwe wet, ter vervanging van gemelde, is deze petitie, op voorstel der commissie, ter griffie gedeponneerd.

De heer *de Brouckere* voert hierop andermaal het woord, en zegt, dat hij tot hiertoe uit naam der commissie heeft gesproken, maar thans zulks als lid der vergadering wenschte te doen.

Dit lid zegt, dat de opgraving der opgemelde wet ongerijmdheden en geweldadigheden heeft doen ontstaan; dat verscheidenen leden gezegd hebben dat zij voor het budget zonden stemmen, eeniglijk omdat het behoud dezer wetten anderen had bewogen om tegen te stemmen;

Dat de heeren van het parket de heeren leden der Kamer van de hoogte hunner spreekplaats hadden gehoond;

Dat men de onvoegzaamheid zoo ver had gedreven door voor te wen-den, dat er leden waren welke jegens den minister waren te kort ge-komen;

Dat een substitut van het parket aan hem spreker had verweten, van de personen, welke ten gevolge dezer wetten waren veroordeeld, als slagoffers te hebben beschouwd; terwijl hij alleen had gezegd, dat zij slagoffers waren der wetgeving, en niet van de onregtvaardigheid der regtbanken. . . .

Hij voegt er bij, dat men beleedigende uitvallen tegen de orde der advocaten had gedaan. . . .

Hij zegt de buitensporigheden, door eenige weinige lieden bedreven, te raken, en derzelver ontdekking te verlangen. . . .

Hij gispt grootelijks de taal der *Gazette des Pays-Bas* en der *Staats-Courant*, enz.

Nadat de heer *Surlet de Chokier* ook het woord had gevoerd, heeft de heer *de Brouckere*, in naam der commissie, rapport gedaan eener petitie van 115 inwoners van Verviers, alsmede de afschaffing van ge-melde wet en die van den 23 februarij 1815 verzoekende; waarop het-zelfde besluit als het vorige is genomen.

De zitting is hierna tot nadere bijeenroeping gescheiden.

MIDDELBURG 26 januarij.

Vervolg der waarnemingen op den Thermometer:

Vrijdag	23,	's middags 12 u.	6°	's avonds 11 u.	7 ¹⁰ °
Zaterdag	24,	's morgens 8 u.	11°	" 11 u.	10°
Zondag	25,	" 8 u.	23°	" 11 u.	17°
Mandag	26,	" 8 u.	27°		

BESTUREN EN ADMINISTRATIEN.

BURGEMEESTER en **WETHOUDERS** der Stad **MIDDELBURG**, in Zeeland, in aanmerking nemende dat in den loop van dit jaar eene nieuwe Begraafplaats, op den Westelijken Dijk van het oude Haven-Kanal dezer Stad, zal worden aangelegd, roepen mits deze op alle Bi-jgenen van Graven of Kelders, in de onderscheidene Kerken dezer Stad, die verlangen zouden, tot schadeloosstelling van hun verlies, eene Graafneste, op de aangelegd wordende Begraafplaats, te bekomen, om hune verzoeken, voorzien van behoorlijke bewijzen van eigendom de-zer Graven of Kelders, schriftelijk en vrachtvrij in te leveren ter Se-cretarie dezer Stad, daterlijk voor den 1 April aanstaande, zullende na dien tijd eene verdere verzoeken kunnen worden aangenomen, en de

